

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KOZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓRIVATAL

Szabadság-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felölös szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2-50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Miskolcz érdeke.

Ha a városnak polgármestere volna, hozzá intéznők a szót; de miután polgármesterünk még mai napig sincs, a melyen tisztelt előljáróságot kérjük, legyen szives sorainkat becses figyelmére méltatni.

Miskolcz város érdekeiről írunk és nagyon szeretnők, ha sorainkat minél nagyobb körökben és rétegekben figyelmére méltatná a közönség.

Mi is hát tulajdonképen Miskolcz érdeke? Első sorban az lenne a legnagyobb érdeke ennek a városnak, hogy a vezető férfiai értenék és szivlelnék is meg azokat a jó tanácsokat, a melyek a népnek, a kis embereknek boldogulását volnának hivatva elősegíteni. Például megkeresni azt az utat, a melyen az iparosok a boldogulás felé haladhatnának. Olcsó és könnyen hozzáférhető hitel, az ipari munkák miként való értékesítése volna Miskolcz legkardinálisabb érdeke. Ha ezeket az igéket a város — nagyjai — megértene, hát bizony tudnának használni a városnak sokat.

Nézzük csak közelebbről a dolgot: tulajdonképen mit használna Miskolcznak az iparosok könnyebb boldogulása? Talán sikerült megértetnünk nézeteinket.

Az iparos tulajdonképen közvetítője a kereskedőnek; — nem a nagyiparos, hanem a kis iparos — veszi a nyers anyagot és feldolgozva eladja. Tehát dolgot ad a kereskedőnek, mint vevő és dolgot ad mint eladó. Igen ám, ha a kereskedő is önzetlen volna az iparossal szemben és azon igyekeznék, hogy az ő fejős tehenének elég jó tápláléka jusson, akkor a baj nem volna olyan nagy. Azonban a kereskedő — hogy a gazda közönség előtt rég ismeretes kifejezéssel éljünk *rablógazdálkodást* üz a kisiparos tehetetlenségén; rablógazdálkodást üz, mert elsősorban igyekezik a kisiparosra a legrosszabb portékát rátukmálni nagyon drága pénzért, másodsorban a kész árut viszont olyan olcsó áron igyekezik megszerezni attól, hogy alig-alig bírja az iparos a vásárolt

nyers anyagai árát megkapni a munkájáért. Ilyen körülmények között „nem boldog az iparos” — akarjuk mondani nem boldogulhat. De e mellett még az is baj ám, hogy a város vezető emberei azt tartják, hogy úgy kell neki, miért olyan gyámoltalan. Pedig a dolog így nem helyes: mert az iparos embert nem a szellemi gyámoltalansága, hanem a szegénységből eredő gyámoltalansága hajtja a kereskedő szolgálatába. Minden bajának tehát a szegénysége az oka. Mert ha módja volna hozzá, úgy nem adná potom áron a kész áruját és nem venné méregdrágán a nyers anyagot. Hanem megadná és megkérné az illő árat: úgy hogy a kettő közötti differencia annyi hasznot biztosítana az iparosnak, a melyből a társadalmi követelményeknek megfelelően tudna élni és a családját eltartani. De vajjon veszítene-e a kereskedő, ha a dolog így lenne? Nem, határozottan nem. Mert a kereskedő így szilárd hitelképes vevőt nyerne és viszont a mikor az ugynevezett — szezon beáll, nem szorulna az ország határain túl portékáért, hanem meg tudná magának a szükségesekeket szerezni itthon s ezzel egyben a nemzet és a város közgazdálkodásának utjait is elősegítené.

Igaz, hogy ebben a munkában egy város előljárósága mindent elvégezni nem tudhat, mert hiába, ily nemű akció csak úgy érne igazi hatást el, ha az országos lenne. De tekintve, hogy Miskolcz boldogulása kizárólag az iparosok boldogulásától függ, vajjon nem lenne-é dicső dolog, ha Miskolcz előljárósága lépne az ügy élére mint kezdeményező és megindítaná a kisiparosai érdekében azt a várva-várt akciót, a mely az egész országban követésre méltó például szolgálhatna.

Igenis ez dicső dolog lenne. Csak egy a baj! Az tudniillik, hogy nem vág belé az ő politikájukba az erős iparos társadalom; mert az erős iparost eszközül felhasználni bajosan lehet: így azután nem is tehetnek az iparosok érdekében semmit. Hagyják veszni, nyomom-

rogni, kinlódni az iparost. Hadd szaladjon az az üres lármájú szocialisták karjaiba, hogy szaporítsa azt az elemet, a mely minden szépet, minden idealizmust lábbal tipor, megtagadja az Istent és a hazafiasságból gunyt üz. Igenis oda kényszerítik az iparos elemet, hogy ellenséget lásson mindenben és mindenben, a kivel összeköttetésben van. Mert hisz nem élvez mást a művelt társadalom nagyszabású intézményeiből, mint az adóvégrehajtó működését. Ez pedig nem elég arra, hogy maga iránt szeretetre gerjessze azokat az elemeket, a kiktől, vagy a kiknek a boldogulásától a társadalom, a község, sőt a haza boldogulása is függ.

Van Miskolczon egy szövetkezet; a miskolczi bőrpari szövetkezet. Ez a szövetkezet arra törekszik, hogy nagy áldozatok árán is előmozdítsa a bőrparosok boldogulását. Ez a szövetkezet műhelyt rendezett be, melyben husz-harmincz munkanélküli iparosnak ad állandó foglalkozást és biztos keresetet. E mellett árucarnokot létesített a Kazinczy-utca 5. szám alatt, a hol a legfinomabb és legtartósabb hazai bőrökből miskolczi iparosok által készített lábbeliket árusít, szolid olcsó áron. Ha meggondoljuk azt, hogy Miskolczról éventént 300,000 mond háromszázezer korona vándorol külföldre csupán lábbeli árukért, valóságos missziót teljesít a miskolczi bőrpari szövetkezet, a mikor ezt a rengeteg pénzt Miskolcz város javára idebent akarja megtartani. Nagy elismerés illeti Gedeon Andrást, a szövetkezet tevékeny és lelkes vezetőjét, hogy azt a műhelyt és árucarnokot létesítette, mert az által városunk közgazdasági fellendülésére s iparosaink boldogulására az első lépést megtette.

Kevesen vannak városunkban, a kik ennek az árucarnoknak létesítéséről tudomással bírnak. Miskolcz város érdeke azonban megkívánja, hogy azt minél többen megismerjék, erkölcsi pártfogásukban és anyagi támogatásukban részesítsék.

Az őszi és téli újdonságok

megérkeztek; teljes választék angol, francia és hazai gyártmányaink legremekesebb női ruhakelme különlegesen szép szövetek, legességgel. Legszébb double, scott, cybelin és düchesse szövetek, valamint párisi és lyoni blous- és ruha selymek. — Elvém csakis a legjobb gyártmányok árusítása. A helyi piacon az elismert legjobb Geipel-féle ruhakelme gyárral, ugyszintén a híres Sperry-féle lyoni selyemgyárral egyedül állok közvetlen összeköttetésben, s így abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy azok az áruk, melyeket a fenti gyárak szállítanak, egyedül nálam

szőnyeg-áruház a volt Makra-féle (Máhr Károly úrral szemben).

ROSENBERG GYÜLA

Női divat, vászon és kelengye áruház Miskolcz, a színház-épületben

Kívánatra fehérnemű-árjegyzéket, valamint mintacollektiók ruhakelmék és minden más ezikkül kezeséggel ingyen és bérmentve küldök.

szerezhetők be jutányosan. Minden egyes árucikknek szigorúan szabott, de olcsó ára nyíltan, számokkal van feltüntetve, miáltal üzletben a túlfizetés teljesen ki van zárva.

Egyben van szerenősem a hölgyközönség figyelmét a tisztellel föl hívni. — Az M. Beyer & Co. bécsi legnagyobb kelengyegyára egész kizárólagos raktárát bírom. — Megrendelt, kész kelengyék mindenkor megtekinthetők. — A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérvé, maradtam kiváló tisztelettel

Kivánatos volna, ha azt a szép példát más iparágak is követnék. De ezt természetesen csak úgy lehetne elérni, ha a kormány és városunk előjárósága segédkezet és anyagi támogatást nyújtana ezer bajjal és szegénységgel küzdő iparosainknak.

Nagy eszközökre van szüksége, hogy ezéjét elérhesse. A nagy eszközök megszerzése azonban nagyon nehéz dolog. Csak lépésről-lépésre haladva, folytonos küzdelmek árán juthat előre az a kis önzetlen gárda, a mely a szövetkezet ügyét — nem politikai tekintetek alapján — igyekszik dűlőre vinni. Nem lenne-e szép dolog Miskolc előjáróságától, ha érdeklődnék a szövetkezet ügye iránt és módot keresne az iparosok ügyét szolgálani. Önzetlenül! Ugy mint az a kis gárda!

Sőt: ugyanezt a felssóalást intézhetjük az iparosainkhoz is, hogy ne csak a pinczékben és a korcsmákban jajgasanak: hanem jöjjenek oda a munkálkodók közé és segítsenek a saját ügyük előmozdításán dolgozni. Ne riassza vissza az első sikertelen vállalat őket; hiszen vannak olyanok közöttük, a kik a legjózanabb életmód mellett is tönkre jutottak. És a szövetkezet vezetősége az ő tanácsukat is meghallgatja minden mozgalmában. De hát nem a rövid nagy sikerek biztosítják a boldogulást; hanem igenis, a hosszú küzdelmek árán elért alapok, a melyekre aztán támaszkodni is lehet.

Ki lesz hát a polgármester?

Olyan kérdés, a melyre ma Miskolcson senki sem tud biztos feleletet adni. Ha két ember összejön az utcán, a kávéházban, vagy egyéb nyilvános he-

lyeken, azzal kezdi a beszélgetést, hogy ki lesz hát a polgármester? Mindenki csak a vállát vonogatja és ezt mondja, hogy ő bizony nem tudja. Szóval senki sem tudja.

Ebből a bizonytalanságból sehogy sem tudunk kibontakozni. Egyik ember a másiktól várja a kezdeményezést. De olyan ember nem akad, a ki határozottan kimondaná, hogy: „ime itt van egy alkalmas jelölt, ez legyen a polgármester.“

Ma még csak a hírlapok vitatkoznak és tárgyalják a helyzetet; de jelölttel még ekkoráig egyik lap sem rukkolt elő. A „Miskolczi Napló“ tőlünk várja, hogy mi rukkoljunk elő alkalmas jelölttel.

Hát ez igen nehéz dolog. Azért nehéz, mert oly sokan vannak városunk polgárai között, az ügyvédi karban a polgármesteri állásra alkalmas férfiak, hogy valóban nehéz közöttük a választás. Ott vannak a többek között: *Bársony János*, *Dr. Németh Imre*, *Petró József*, *dr. Szentpály István*, *dr. Gloss Károly*, *dr. Nagy Péter*, *dr. Molnár Gyula* stb. Ezeknek a derék férfiaknak a nevét mind fölkapta már a hir szárnya a jelöltek közé. De kérdés: vajjon ezek az urak hajlandók volnának-e a jelöltséget elfogadni?

Mi abban a meggyőződésben vagyunk, hogy egy hírlapnak nem tartozik feladatai közé, hogy egyes állások betöltésére jelöltet keressen, vagy valamely jelölt mellett zászlót bontson. Ott van p. o. a „Miskolczi Napló“. Ez a t. lap-társunk egy teljes esztendeig beszélt és vitázott a polgármester-választás ügyében, a nélkül, hogy jelöltje lett volna, vagy valamelyik jelölt mellett állást foglalt volna. Hanem igenis az a feladata egy hírlapnak, hogy a felállított jelöltek egyike vagy másika mellé oda álljon s

annak megválasztatása érdekében teljes erővel közreműködjék. Miután ma még sehol zászlóbontás nem történt, sehol egyetlen-egy jelölt nincs, senkit sem támogathatunk.

Komoly hivatása azonban a hírlapoknak az is, hogy fontos állások betöltésénél a választási mozgalmat irányítsa, s a választó polgároknak utbaigazító tanácsal szolgáljon. Mi azt a tanácsot adjuk a választásra jogosított képviselőtestületi tagoknak, hogy ne várjanak, mint eddig vártak, felülről intést és parancsot, hanem haladéktalanul gyűljenek egybe és állapodjanak meg, egyik vagy másik alkalmas férfi személyében, az így kiválasztott férfit kérjék fel a jelöltség elfogadására és bontsák ki mellette a zászlót. Ha a választó polgárok nagy zöme ilyenformán akarátát nyilvánítja, biztosak vagyunk benne, hogy a jelöltséget a fentebb megnevezett férfiak közül bármelyik is elfogadja.

Legyen vége már egyszer a kiskorúságnak. A képviselőtestület tekintélyes zöme ne engedje, hogy őt néhány befolyásos ember járszalagon vezesse. Gondolkozzanak önállóan és függetlenül és saját meggyőződésük szerint minden befolyástól menten cselekedjenek. Gyűljenek össze legközelebb valamely nyilvános helyen és jelöljenek.

*

Egyik helyi lap a polgármesteri állásra jelöltek között a *dr. Gencsi Samu* nevét is közölte. Világért sem akarunk levonni semmit a nevezett ügyvéd ur érdemeiből. Ismerjük bokros érdemeit egyházközsége rendezésében, felvirágoztatásában; a békés hitélet és a magyar hitszónoklat állandósítása körül. Társadalmi tevékenysége már nem oly közismertü, mert — hogy csak egyet em-

TÁRCZA.

Mért ne nyuzná? ...

Mért ne nyuzná ha teheti
A „jó német“ a magyart?
Csiklandosás-számba megy már
Öt-hat bőrt ha lekapart.

Megsoktuk mi réges-régen,
Ilyesmi már meg sem árt;
Betakarják bécsi ronggyal
S nem érezzük a mustárt.

Szép gunyában korgó gyomor
Ha muszikál jól tesszi,
Hisszen tőle est a nótát
Senki zokon nem vesszi.

Kossuth nóta!?! No még ilyet!?!
Tán bizony ez kellene?!
Ugy... ugy sógor tüzzel-vassal
Küzdve-küzdjél ellene!

Tanulékony sajkók vagyunk
Ha akarod, mindenképp.
Vágd fel jól csak nyelvünket
S fujjuk a „Gotterhaltét“.

Tovább menve, nem is tudom
Mit is akar Kolozsvár?
Hol most büszkén, égbe törve
Mátyás király szobra áll!

Minek az ott!? Hencsit oda!
Ő volt csak hős, a derék...
Tudja Bécsben minden kofa
Csiripolja a veréb!...

De hogy itthon a pacsirta
Muskátlis kunyhónk alatt
Miről csattog fájón, búsan
Firtatni, óh nem szabad!

Nyögd a jármot, jó magyarom
Panassod már mitsem ér;
Ne halld mint sir a hegedü:
Elfajult a szittya-vér!

Könnyeimnek tengerében
Tört reményem vesztéget;
Sirva kérdem: es hát a hely,
Hol élnem és halnom kell?!...

Berecz Lajos.

Hogyan lettem én hírlapíró?

— A „Szabadság“ eredeti tárczája. —

(Vége.)

Tudjon vezércikket, tárczát és apróhírt írni, értsen a városi és megyei ügyekhez, a nagy politikához, a kereskedelmi és gazdasági kérdésekhez, tudjon hozzászólni a művészeti, ipari és tanügyi dolgokhoz, tájékozva legyen a divat s a toalettek fontos kérdéseiben; szó-

val olyan legyen, mint egy élő Lexikon. Azonkívül tudjon a banketten enni, inni, és szónokolni, tudjon lőni, szurni, vágni, sőt boxolni is szükség esetén; azonkívül türelme legyen a végtelenségig.

Savanyuan fogadtam a főszerkesztőm fejtegetéseit, de elhatároztam, hogy megmaradok választásomnál. Elvégre a dicsőség is csak ér valamit. S ha nem is élhetek bőségesen, de utóvégre is csak csöppen valami; szóval azért is hírlapíró leszek.

Alig kezdettem meg lapomnál a működésemet, csakhamar rájöttem arra, hogy a többi reményeimben is csalatkoztam.

Legelőször is a többi kollegák fogadtak bizalmatlanul. Azt mondták, hogy írni sem tudok. Hogy nincs soha egy jó gondolatom. S a mi jó akadt, azt is valószínűleg loptam valakitől. Hogy nincs tartalom, nincs mélység az eszméimben; nincs logika az okoskodásomban. Az írásom nehézkes, formátlan és erőltetett, a tollam nem ér egy hajító fát, nem tudok magyarul még gondolkodni sem, a helyesírásról pedig egyszerűen fogalmam sincs.

Ilyen volt az első fogadtatás. Ha ebben az időben egy cikkem helyett a miatyánkot irtam volna le, ráfogták volna, hogy azt is rosszul irtam, — szóval szerettek kegyetlenül.

Engem azonban ez a szeretet nem riasztott el. Azt gondoltam magamban: várjatok

litsünk — a *közművelődési egyesület* három évi fenállása alatt ennek zenei szakosztályát — mint elnök — még mai napig sem alakította meg. Ugy, hogy ez a szakosztály csak az alapszabályokban, papíron van meg máig is.

Ámde a polgármesteri állásra szerintünk alkalmatlanná teszi őt egy nagy erénye: a hitfelei iránt való rendkívüli szeretete. Ő e tekintetben úgy gondolkozik, mint a nagy Széchenyi: „olyan kevesen vagyunk, hogy közülünk még az apagyilkosoknak is meg kell kegyelmezni.” Ezen nagy erénye folytán ez év elején egy helyi lapban nagy buzgósággal védelmezte a felekezetét egy képzelt vád ellen. De ugyanez alkalommal olyan kitételrel is élt, a mely a felekezeti elfogultságtól mentnek nem mondható. Ezt írta: „... megszoktuk már évezredek óta, hogy a kik dologra és műveltségre képtelenek, azok mindig heh-hep révén óhajtanak babérokat szerezni.”

Nos hát egy város polgármesteri székebe beülni ilyen felfogással teljes lehetetlenség. A kinek ilyen véleménye van a társadalom egy részéről, azt elfogulatlanak nem tarthatja senki. Ellenben, mint buzgó hitközségi elnök, nagyon is helyén van ott. De maradjon is ott.

Veridicus.

Az avasi templom ujjáépítése ügyében.

— Egy nemeszélu adomány. —

A múlt hó utolsó vasárnapján a miskolci ev. ref. egyház presbyteriumának gyűlésén egy magát megnevezni nem akaró egyháztag ezer korona adományát jelentette és adta be Pataky Sándor presbyter azon kikötéssel, hogy ez összeget adományozó határozott

csak kissé, majd megmutatom, hogy ki is vagyok én.

Bizakodtam az olvasókban is. Mikor egy nagyobb cikket megírtam a lapom számára, eleinte mindig azt lestem, hogy milyen lesz a hatás.

A hatás pedig egyszerűen örökre elmaradt. Mert ha új dologról írtam, azt bizalmatlanul fogadták mindenfelé, ha pedig tetszett az eszmém, akkor annak csodálatosképp mindig más gazdája akadt.

S ha valami, a mit előre jósltam, beteljesedett, az sem maradt az én érdemem, szóval a közönség szerint egy rossz visszhang valék, mint általában a többi ujságíró is, a ki a vidéki felfogás szerint nem más, csak szükséges rossz.

A legtöbb bajom mégis az emberek hiúsága miatt volt. Mert jaj volt szegény fejeknek, ha egy gyűlésről, egy értekezletről, egy névnap, keresztelő, szüreti ebéd, disznótor vagy más alkalmakról nem méltóan emlékeztem meg. Ha Kis Péter valahol egy beszédet tartot, s arra Nagy Pál válaszolt, azt mind egész terjedelmében hozni kellett nekem; ha nagyobb alkalommal beszélt valaki, akkor annak a beszédjét a leközlésen kívül még méltatni kellett, s ha tévedésből kihagytam egy dicsérő jelzőt, akkor aztán három hétig volt mit hallgatnom, hogy milyen felületes a vidéki sajtó.

Külön kellett megemlékezni a helybeli

akarata szerint az avasi templom restaurálási alapjához csatolják.

Bizony nemes lélekről tanuskodik ezen ezer korona adományozása. Mily számmal vannak a miskolci ev. ref. egyházban előkelő, vagyonos tagok, kik ily adománnyal, vagy talán nagyobb összeggel is járulhatnának e szent célra a nélkül, hogy pénzügyi helyzetük legkisebb tekintetben is megzavartatnék. De nem teszik. Mert talán nem látják, nem tudják... mily szegényes állapotban van az az ősi templom. E névtelen adakozó is megszánta ez ősi, szép helyen fekvő műemléknek elhagyatott állapotát, nemes lelke felbuzdult, adakozott e szent célra, példát is mutatva mintegy e tetteivel, hogy kinek Isten módot adott, adjanak ezen munka létesítésére annyit, a mennyit anyagi erejük megenged.

Kövessék minél hamarább a *Debreczeni* Dániel, *Kiszely* Ernőné, *Butyka* Józsefné, *Cseh* István, *Fekete* Tóth János, *Katona* György és neje, a névtelen adakozó stb. nemes példát.

Valóban itt volna már az ideje, hogy e szép helyen fekvő régi templom régi alakjára kiépíttessék. Hogy a dolog mennyire sürgős, arról meggyőződhet bárki, csak sétáljon fel az Avasra és nézzen rá ez öreg épületre.

Számtalan ott sétáló idegen ajkán hangzott már el e szó: „De kár így hagyni e becses és szép helyen fekvő igehajlékot!” Hát bizony nagyfokú közönyről tesz tanúságot, hogy ez ügyet az egyház hivatottai halaszthatatlanul és lelkesedéssel meg nem indítják. Talán az összeg nagysága riasztja őket vissza, melyet e munka megkíván? Számtalan esetben bebizonyosodott már az, hogy a kitartó lelkesedés, a nem lankadó szorgalom és buzgólkodás nagy dolgokat vitt véghez és juttatott a magas célhoz; egy friss példa erre a megyaszói ref. egyház,

nagyságok minden lépéséről, számon kellett tartanom összes előfizetőink minden ügyét s minden baját, tőlem várta mindenki, tán még az egyéni boldogulását is, s cserébe — mint a többieké — csak skribler volt a nevem.

Mikor az új pályámon eltelt az első esztendő, számadást csináltam önmagammal az elért eredményről, s ez a végeredmény elég szomorú volt.

Barátok helyet csak ellenséget szereztem magamnak; elismerés helyett csak örökös gáncsban volt részem; szidott mindenki, a kinek a titkos óhaját nem találtam el, s ha száz ember egy dologban igazat adott nekem, a másik száz elítélt ugyanazért, mert nem úgy írtam, a mint ők óhajtották.

Ez az eredmény engemet is megdöbbenített, s elhatároztam, hogy ott hagyom az ujságírást, s új pályát szerzek. Sorba jártam az ösmerőseimet; néztem, kerestem, kutattam egy bárminő kicsiny, de békés hivatal után.

Fáradozásomat siker koronázta, mert rövid idő alatt egy olyan állásba jutottam, a miről addig álmodni sem mertem. Felhagytam az ujságírással s pár nap alatt azzal foglaltam el a hivatalomat, hogy új életet kezdek.

Pedig nem így történt. Magam sem tudom, miért; egyszer csak rossz kedvű lettem, kerültem a társaságokat, nappal ábrán-

mely alig pár hete avatta fel a hivek és egyes jóltevő adakozók által összerakott tetemes összegből kiépített díszes templomát.

Erős a hitem, reményem biztat, hogy ha felbuzdulnak azok, kiket állásuk, tekintélyük az egyház vezetésére állított, e szent ügy meg lesz valósítva; mert ha ezen a tisztán-inneni egyházkerület legnépesebb egyházának nagyszámu hiveit fellelkesítik az önkéntes adakozásra; ha komoly, határozott kérelemmel megkeresik ez ügyben a kormányt, ha felkéri Miskolcz városát és minden rendű lakosságát, nem fog elmaradni a kívánt siker. — Ha a tervezett szép torony nem épülhetne is ki egyidejűleg: a templomot magát okvetlen építhetik rövid idő múlva.

Buzduljon fel tehát az egyház érdemes előjárósága, fogjon e nemes munkához haladéktalanul. Jámbor sóhajgatások mellett városunknak ez egyetlen régisége is szétbomladozik ma-holnap; de ha karöltve — lelkészek, egyházhivek — cselekszünk, munkánkat siker koronázza. Komoly, fáradságot nem kimélő, lankadatlan szorgalommal és alapos számítással össze lehet hozni a kívánt összeget minden bizonynyal.

Ügybarát.

A kávéházakról.

A multkoriban hire kelt, hogy a belügy-miniszter a kassza bájos tündereit megre-gulázza, s szigoruan megrendeli, hogy a kánoni koron alól lévő hölgyeket nem szabad kaszirői minőségben alkalmazni.

Ez a hir érthető konsternációt keltett részben a kassza csillagjaiért rajongó fiatal-ságban, de még inkább a kasszák tulajdonosaiban, akiknek ugyszólván az egész egzisztenciájuk a kasszatündér arczának *művészi* rózsájához, ajkának csábító mosolygásához és balek-fogási ügyességéhez van kötve.

doztam, éjjel álmatlanul kódorogtam, — nem leltem a helyemet sehol, — magamra is alig ösmertem.

Először azt hittem, hogy komoly beteg vagyok, s csak később jöttem rá, hogy más az én bajom. Oda nőtt a szívem az ólom betűkhöz, a laphoz, s az én ezerfejű, örökké elégedetlen közönségemhez; az után az izgalmas, örök viaskodásból álló élet után kíváncsotam vissza; azt szerettem annyira meg, hogy a betegje lettem, mikor elszakadtam tőle.

Megpróbáltam leküzdeni a vágyamat de nem sikerült; próbáltam a kinzó szenvedélynek ellen állani, — de minthiába.

Nem tehettem másképp. Leköszöntem a hivatalomról, s ujra visszamentem ujságíró-nak. S mióta újból visszatértem hozzá, hogy nap-nap mellett újból fölvegyem a harcot az én táborommal, azóta ismét boldog vagyok.

És forduljon bármint a jövő, ezt a helyet többé el nem hagyom. Pedig nem tanácsolnám még az ellenségemnek sem, hogy ujságíró legyen; de az én szívem már ugy hozzántott ehhez a tövises pályához, hogy én ettől megválni nem fogok soha.

S ezt a közlegénységet el nem cserélném többé még a gyermek álmaim ideáljéért, egy tábornoki állásért sem.

K.

A nap nap után szaporodó kávéházak között ugyanis ma már országsszerte akkora a verseny, hogy tisztességes, szolid utonmódon nem tudnának megélni, kell tehát, nekik *gimplit* tartaniok az üzletben, aki oda csalja, oda vonzza a mulatni szerető fiatal-ságot, s aki a már ott lévőköt a bőséges költsékezésre rá tudja venni.

A kávéosok széleskörű tapasztalata bizonyítja ugyanis, hogy a legtöbb vendég szerény igényekkel, többnyire azzal a szándékkal teszi be a lábát a kávéházba, hogy lehörpentsen egy picolót, olvasson egy-két újságot és aztán elmenjen haza aludni.

Igen ám, de ott terem mellette a kávéház szíriénje, ha észreveszi, hogy van nála pénz, és ugratja szépen. Jönnek a drága borok, majd a cigány, megered a vigasság, a dal és a lárma s a szerény igényű vendég azt sem tudja, hogy hogy nem, de benne van a dolban, s hangosan kiabálja, hogy „pinczér pezsgőt ide!”

És ez mind a szép szírién műve, aki élethivatását felfogva, vele iszik, vele énekel a vendéggel, szerzi a hasznot a kávéosnak, mert ezen haszon után jár ki sovány fizetése.

És ez az össze-vissza élet, a hivatásos lumpolás, s legfőképpen ez a sovány fizetés viszi aztán oda a kasza hölgyeit sok esetben, hogy letérnek az erény utjáról is és a mulató vendéget a kávéházon kívüli időre is lebilincselik.

És ez a famózus miniszteri rendelet a jó erkölcs nevében ennek a „szép” állapotnak akart véget vetni.

A konsternációnak azonban véget vetett a félhivatalosoknak soha még ily szívesen nem üdvözölt czáfolata. Az egész „bamba” mese csak egy bécsi újság útján jutott bele a sajtóba. Szó sincs az egész dologról. A belügyminiszternek most sokkal fontosabb dolgokra sem jut ideje. A kiegyezéssel van elfoglalva.

Szabad tehát megint a vásár. A fiataloké a jövő, pedig a ránczos képű szobaasszonyok már olyan bizalmas pillantásokat kezdtek vetni a snapszos üvegekkel felékített cukorosztó trónusok felé.

Pedig kár, hogy az a „bamba hír” nem vált valóra. Mindjárt megcsappant volna a kávéházak szertelen száma. A fiatalok nem rajongtak volna annyit a kávéházi életért, sőt a többgyermekes családapák sem lettek volna feltétlen hívei a — sambre szeparának.

De persze ki törődne nálunk ilyesmivel. Kinek jutna eszébe a XX. században még az erkölcsök tisztaságának megóvása végett is tenni valamit. A félhivatalos czáfolata szerint ilyen „bamba hír” csak a bécsi sajtó útján kerühet az egyébként jól értesült magyar lapokba.

UJDONSÁGOK.

Templomszentelés Diósgyőrben.

Vasárnap, e hó 9-én lélekemelő egyházi ünnepély folyt le Diósgyőrben, a hol az ágostai ev. egyház új templomát szentelték föl s beigtatták hivatalába az egyház új felügyelőjét, *Görgey* László üzletvezetőt.

A kettős ünnepélyen városunkból is sokan jelentek meg, s a vendégek vasárnap reggel 8 órakor rándultak át hosszú kocsisorban

Diósgyőr városába *Zelenka* Pál püspök és *Görgey* László vezetése alatt. A vendégeket Diósgyőr előtt bandérium fogadta, míg a paplak előtt az egyház nevében *Draskóczy* egyházfelügyelő helyettes mondott üdvözlő beszédet. Az egyházi ünnepély délelőtt 10 órakor kezdődött, midőn *Thuróczy* Pál esperes, ózdi lelkész bucsu-isteniszteletet tartott a régi templomban. A megható ima után az egész közönség az új templomhoz vonult, a melynek ajtaját *Zelenka* Pál püspök tárta föl először a hívők által énekelt zsoltár hangjai között. Az új templomot az egyházi dalkör éneke után *Zelenka* Pál püspök avatta föl, Isten áldását kérve a hívőkre. Utána *Nemes* Károly diósgyőri lelkész tartott magas szárnyalású beszédet, a mely után *Zelenka* Pál püspök kiszolgáltatta az urvacsoráját. Ezzel befejeződött a templomszentelés, s most *Thuróczy* Pál esperes igértatta be *Görgey* László egyházfelügyelőt, a ki az eskü letétele után átvette a felügyelői pecsétet. Ezután még *Zelenka* Pál püspök mondott szívhez szóló záró imát, s ezzel az egyházi ünnepély véget ért.

Az ünnepély befejezése után a fürdői nagyteremben közebed volt, melyen igen sokan jelentek meg. A fölköszöntők sorát *Görgey* László nyitotta meg, éltetvén a királyt, utána *Nemes* Károly köszöntötte föl *Zelenka* püspököt. Az ebéd 4 óra körül fejeződött be, a mely után táncmulatság vette kezdetét.

— **Bizottsági ülés.** Miskolc város rendőri szakbizottsága *Vasárnap* délután 3 órakor ülést tartott *Bizonny* Ákos elnöklete alatt. Az ülés tárgyát a belügyminiszter azon leirata képezte, a melyben a bérkocsi szabályrendelet megváltoztatását kívánja. A bizottság hosszas vita után elhatározta, hogy javasolni fogja a közgyűlésnek, hogy intezzen a miniszterhez feliratot a szabályrendelet jóváhagyása érdekében.

— **Fillérbál.** Mint értesülünk, a fillér bál 1903-ban nem mint jeleztük, január hó 11-én, hanem *január hó 10-én lesz megtartva.*

— **Az izr. nőegylet ülése.** A miskolczi izr. nőegylet látogatott ülsét tartott tegnapelőtt délután az Erzsébet izr. elemi iskola nagytermében dr. *Gross* Józsefné elnöklete alatt. Az ülésen elhatározta a nőegylet, hogy január hó első napjaiban nagyszabású táncvigalommal egybekötött tea-estélyt rendez a Korona szálló nagytermében. Az estély rendezése végett egy 30 tagból álló vigalmi bizottságot küldtek ki. Elhatározták továbbá az ülésen, hogy a nőegyleti népkonyhát az Erzsébet izr. elemi iskola udvari helyiségében f. hó 30-án nyitják meg.

— **Pinczér szak-iskola.** A helybeli pinczér egylet e hó 10-én tartott ülésén elhatározta, hogy szakirányú tanonc iskolát fog városunkban fölláttani, a hol a borfiuk, a jólismert „pikkoló”-k szakkiképzésben részesüljenek.

— **Öngyilkosság.** Egy jobb sorsra érdemes fiatal ember röpitett agyába egy revolver golyót a mult csötörtökön; s a gyilkos golyó azonnal kioltotta az ifju életet, mem volt elég erős megbirkózni az élet küzdelmeivel. *Keszler* László nyugállományban levő hadnagy, üzletvezetőségi napidijas a geszti temetőben, édes anyja sirján agyonlötöte magát; öngyilkosságát azonban csak másnap vették észre, s ekkor a feleli főszolgabíró táviratilag jelentette az esetet a miskolczi téparancsnokságnak s a központi főszolgabírói hivatalnak, a mely viszont a rendőrséget értesítette. Az öngyilkos fiatal ember unokaöccse volt *Keszler* Bertalan keresztes-püspöki plébánosnak, s ezen rokoni összekötte-

tése révén összeköttetésben állott több miskolczi előkelő családdal. Végzetes tettét tiszti uniformisban követte el; tettének oka a könnyelmű életmód volt. Holttestét Geszten helyezték örök nyugalomra az édes anyja mellé.

— **A Karla—Gagyi ügyről.** A nyilttéri közlemények, röpiratok által is szellőztetett Karla—Gagyi tusa menetében érdekes fordulat állott be. A miskolczi ipartestület válaszmánya ugyanis legutóbb tartott ülésén határozatilag kimondotta, hogy elnökére, Karla Bertalanra bizza azt, hogy Gagyival szemben a megtorlás mely módjához nyuljon, — továbbá hogy elnökével szemben előzőleg hozott határozatát hatályon kívül helyezi; — s végül, hogy ezen ügy felett napirendre tér. Midőn e határozatot közölik, egyszersmind azon véleményünknek adunk kifejezést, hogy ez az áldatlan tusakodás sem a székely iparos tanoncok ügyének, sem a miskolczi iparosság érdekeinek nem tesz hasznos szolgálatoakat, s annak mielőbbi végbefejezése immár kívánatos lenne.

— **Késelő gyerekek.** *Bos* Károly és *Nagy* János az utcza suhanczoknak a hhoz a fajtájához tartoznak, a kik már gyerek korukban elzüllöttek. Lopnak, sőt rabolnak alkalom adtán, s ha nézeteltérés, merül föl köztök, legelőször is a bicskát veszik elő. Ez a két jómadár különbözőt össze hűtőn valami lopott jószág fölött, s a verekedést követő késelés közben *Nagy* János kiszurta a társa szemét. A veszélyesen megsérült *Bos* Károlyt a kórházba szállították, míg a *Nagy* Károlynak sikerült megugrania.

— **Családi idill.** *Tiszó* János tót napszamos féltékenységi rohamában tegnapelőtt előbb bántalmazni kezdte a feleségét, majd mikor a szegény asszony menekülni akart, a rabiátus férje elől, revolverével kétszer a feleségére lött. Az egyik lövése czélt tevesztett ugyan, de a másik golyó az asszony jobb karjába furodott. *Tiszó* János a lövöldözés után elmenekült, a szegény asszonyt pedig szülei vitték el ápolás végett.

— **Rendőri hírek.** A napokban történt egy interpelláció a városi közgyűlésen a rendőrség, különösen a lovas rendőrök szaporítása érdekében; s hogy mennyire alapos volt ez a fölszólalás, azt napról-napra előforduló betörések és lopások a legfényesebben igazolják. Udvarokba, lakásokba és pinczékbe hatolnak be rendszertint az éj sötét leple alatt a betörő urak, s mindent elemelnek, ami elemelhető. A károsult fél aztán emelhet panaszt; a rendőrség jegyzőkönyvbe veszi a följelentést s megindítja a nyomozást. A tettes persze, e vizsgálat daczára sem kerül elő; de ha megkerülne is, a károsult fél mítsem nyer vele, mert a kár nem térül meg soha. Más segítség itt nincs, mint a rendőrséget szaporítani, s akkor bizonyosan csökkenni fognak a rendőri hírek is. Az elmúlt napok alatt a következő betörésről vetünk értesülést: vasárnap éjjel *Veisz* Lipótné szül. Fehér Szeréna Arany János utca 14. számú lakásának udvaráról két hizót hajtottak el ismeretlen tettesek, akik nagyobb biztonság okáért az udvaron levő lakások ajtaját is eltorlaszolták, nehogy bárki is zavarja őket munkájokban. — *Tamáskovics* Kálmán Lonovics utcza lakosnak a pinczétjét törték föl, amelyben egy hordó bort csapra vertek, s valószínűleg a legjobb hangulatban el is fogyasztottak. *Steinfeld* Zsigmond uri szabó Széchenyi utczai műhelyét is fölörték szombat éjjel, s onnan kész férfi ruhákat, s egy csomó szerszámot loptak el pár száz korona értékben. Végül *Arnócski* Barabás Széchenyi-utcza lakásán is betörők garázdálkodtak szombat éjjel, s egy csomó ruhafélét onnan is elemeltek.

— **Árverés a vasutnál.** A miskolczi máv gümöri pályaudvar állomásfőnöksége közhírre teszi, hogy az állomás raktárában fekvő, kézbesithetlen s ki nem váltott árúk folyó évi november hó 20-án délelőtt 9 órakor elárvereztetnek.

— **Vállalkozó szellemű gyerek.** A tiszai-vasuti állomás főnöksége hétfőn egy kilencz éves gyermeket adott a rendőrségnek, a ki Galicziából akart Budapestre utazni, a nélkül azonban, hogy egy krajczárja is lett volna az elég hosszú utra. Nem volt vasuti jegye sem, s egész Miskolcig sikerült is neki az ellenőrzést kijátszania. Itt azonban egyik kalauz észrevette a bujkáló gyermeket s átadta a vasuton levő rendőri kirendeltségnek. Weisz Somának hívják a vakmerő kis legényt, a kit most a rendőrség vett addig pártfogása alá, a míg majd toloncz-uton vissza küldik a hozzátartozóihoz.

— **Harcziás amazon.** Ha *Vavricsek* Jánosné nem is lehetne a női gyöngédségnek a mintaképe, de amazonnak annál jobban beillenek. A napokban is összezördült valami csekélységen a szomszédjaival, s haragjában tegnapelőtt egész téglazáport zúdított rájuk. *Papp* János hivatalosolga aztán, akinek a közápor is szólt, feljelentette a veszélyes szomszédot a rendőrségen, s feljelentéséhez bünyel gyanánt egy egész téglát csatolt, ami eredetileg az ő fejének volt szánya.

— **A pókok és az időjárás.** Az időjós-ként szereplő állatok között első helyen a pókok állanak. Ezek közül is főleg a kereszt-pók — és a házi pók. — Egy politikai fogoly már a múlt században hosszabb ideig lévén elzárva, nagy gonddal figyelte meg czellája pókjainak magatartását az időjárásal szemben és azt találta, hogy ezek magatartásából egész biztonsággal lehet következtetni a jövő időre. A pókok ugyanis tartós eső beállta előtt felső helyükre vonulnak vissza, míg verőfényes időben vígan sétálnak hálójukban. Ennek oka onnan ered, hogy a pókháló szála a hajszához hasonlóan meglazul, megernyed a nedves levegő behatása alatt, vagyis a pókháló ugyszólván száraz hydrométer gyanánt szerepel. Innen van az, — hogy mikor a pókháló ily viszonyok közé jut, a pók nem szeret rajta futkosni, hanem a tapasztalatokon okulva, lesőhelyére visszavonul.

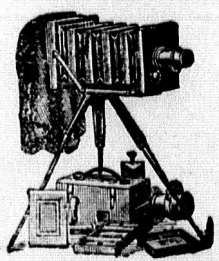
x Kiváló finom, naponta friss édes töltött **vegyes apró teasütemény** kilogramja 2 forintért a legnagyobb választékban a **Megay Róbert** cukrászdájában kapható Miskolcson, a hol dus választék van **színházi bonbonokban és cukorkákban.**

A legszebb és legszerencsésebb házak egyike Budapesten a Király-bazár a **Ferenციék-téren**, mely dusan aranyozott homlokzatával valóságos látványosságot képez. A főkapu melletti díszes helyiségben van a **Buapesti Takarékpénztár osztályosrsjegyeladási osztálya**, a hol legutóbb a — a mint a napilapokban is olvasható volt — rövid időközben három nagy főnyereményt fizettek ki a szerencsés sorsjegyvevőknek. Jelenleg a posta ismét özönnével hozza a megrendeléseket ezen szerencsés bankháznak, miután az új huzás már november 21-én történik. Ott a legkisebb rendelést is pontosan intézik el, költséget pedig nem számítanak. Egy negyedsorsjegy ára 3 korona, egy fél 6 korona; egy egy egész 12 korona. Ki onnan sorsjegyet hozatott, még nem bánta meg.

DUNKY FIVÉREK

cs. és kir. udvari fényképészeknél

Miskolcz, Városháztér 20. sz. a.

művészi kivitelű fényképek készülnek mindennap este 6 óráig.

ha sötét van műfénynél.

Működvelők részére friss vegyszerek és száraz lemezek kaphatók.

— **Legujabb őszi női ruhakelméket és más divatáru czikkeket** legczélszerűbb **Braunfeld Sándor** uri és női divatáruházában (Széchenyi-u. 49.) beszerezni, a menyinyiben ez az egyedüli hely, hol a legszorosabb **szabott ár** minden egyes czikken láthatóvá van téve és a tulajzetés és alku teljesen ki van zárva.

Potpurri.

(A közoktatásügyi tanácsban a helyesírás ogyszerűsítése és egységesítése czéljából ki-mondták, hogy ezentul az idegen szavakat az idegen nyelv szabályai szerint, a a meghonosodott idegen szavakat kiejtésük szerint kell az iskolákban írni.)

— **Jelenet.** —

(Az örültek házában.)

Igazgató: (kalauzolja a vendéget): Tessék csak jönni, roppant érdekes örület mutatok majd most. A tanítás reformjának az örültje.

Vendég: Hogy-hogy?

Igazgató: Én bizony nem tudom elmondani, mibe gabalyodott szegény feje. Majd elmondja ő maga. De annyit előre mondhatok, hogy roppant érdekes egy bácsi. Máskülönbén népiskolai tanító volt a szerencsétlen.

Vendég: Igazán kíváncsi vagyok rá.

— — — — —
Igazgató: (az elővezetett örülthöz): Miért is haragszik maga a közoktatásügyi miniszteriumra?

Örült: Mert azok örültek. Tessék csak engem meghallgatni, hogy nincs-e igazam.

Igazgató: Halljuk!

Örült: Hát kérem alássan, hogy magyarázzam én azt meg az én növendékeimnek, hogy mi az a *honosított idegen* szó? (Élénkebben) Hát nem érthetetlen dolog ez? Hát nem örültség?! (Mind hevesebben) Hát nem lehet ebbe beleörülni?! (Erősen gesztikulál.) Hogyan lehet valami *idegen*, ha *homos*? Ha meg *honos*, mért *idegen*? Hogyan lehet honos idegen? (Hadonászik és kiabál) Ha már meghonosították, nem idegen. Ha meg idegen, akkor nem honosították meg. (Üvölt és őrjöng) Ha meg idegenesítették, nem honos; ha honos, nem idegen. (Félelmetesen dühöng.) Olyan nincs! Az nem létezik! Idegen honos, honos idegen sose volt, nem is lesz. Azok az emberek odafent örültek, azok engem meg fognak örjíteni.

(Ápolók elviszik.)

Igazgató: (a vendéghez.) No, mit szólna hozzá?

Vendég: Azt, hogy félig, meddig igaza van. Mert a mi honosítva van már, az nem idegen. A mi idegen, nem honos. (Mindjobban belemelegedik.) Honos idegen, idegen, honos! (Kiabál) Idegenített honos, honosított idegen. (Rémesen kaczag és hadonászik) Ha, ha, ha! Ha, ha, ha! No, még ilyet! Azok az emberek odafönt örültek. Azok megörjítik az egész emberiséget. (Megragadja az igazgatót) Nem igaz; direktorkám? Ha, ha, ha! (dühöng) A mi idegen, az nem honos, a mi... (Ápolók őt is elviszik.)

Igazgató: Szegény emberek!

Színház, művészet.

Két jól ösmert darab, az „Örnagy ur“ és a „Postás fu“, s egy újdonság töltötték be az elmúlt színházi estét.

Az „Örnagy ur“ pénteki előadásáról ujjat mit sem mondhatunk legfőlebb azt, hogy a gyakori előadások folytán szemmel láthatólag jobb és gördülékényebb lett az összjáték.

Mert a folyton szinre kerülő újdonságok miatt az új adatok nincsenek eléggé betanulva; az utolsó simitást nem a főpróbák, hanem a többszöri előadások hozzák meg, ami miatt aztán közepes kaliberű darabok már az első előadásnál végérvényesen elbuknak.

Szombaton az „Ádám és Eva“ bemutatója volt.

Mindenesetre örülünk, hogy ezt a darabot is megösmérhettük. Nem azért ugyan, mintha az értékesebb operettek közül való volna a darab, amelyet operettnek még elkeresztelni is nagyon merész; de minden esetre olyan ügyesebb parodisztikus vigjáték féle, amin a közönség a sok szabados francia és angol operettek után szívesen elmulat.

A darab meséje a következő: Ádámot és Évát kiűzik a paradicsomból, mert a tiltott fa gyümölcséből ettek. A kiűzött első ember párral megy a sátán és a volt paradicsombeli házmester is, akinek különben az a büntetése, hogy mindaddig nőhöz nem közelkedhet amíg az Éva első bűnét meg nem váltja Ádám azzal, hogy más alkalommal ő legyen csábító, s nem az asszony.

Ádám az örök férfi, Éva az örök asszony; nekik mindég találkozni kell; őket mindég összehozza az örök szerelem s ha majd egyszer a férfi lesz a mohóbb s az asszonyban pedig lesz annyi erő, hogy legyőzze a kigyót, mely bűnre csábította, akkor fölszabadul a jó szellem is, s a gonoszszal együtt hatalmába kerül az örök asszony.

A darabban Ádám és Éva kétszer találkoznak. Először Rómában, mint patricius és rabszolga nő; de a tiltott szerelmet ismét Éva ösmerteti meg szerelmesével.

Másodszor mint festő és művésznő kerülnek össze. Most azonban Ádámban erősebb a vágy, s ő harap először a világ legédebb almájába.

A jó szellem fölszabadul a büntetés alól, s a gonosszal az asszony hatalmába kerül.

Maga az egész előadás — az összjátékot tekintve — a legjobbak közé tartozott az eddigiek között. Minden egyes szereplő szemmel láthatólag a legjobban igyekezett feladatának megfelelni; meglepő jók voltak a karok is a jelenések végén; a rendezés ügyes, a kiállítás elég csinos, — szóval az előadás sikerült volt.

Kár, hogy ugyanezt nem mondhatjuk el minden szereplőről, a kikben bár szintén meg volt a jóakarát, de hiányzott belőlök egyéb valami.

A darab maga ugyanis négy szerepen épül, a melyek közül az Évái s az Ádámé parádés szerep. Nagyobb szerep még a sátáné s a jó szellemé, ellenben kisebb a Cinthiáé, az Asmódié s a Violetté.

De hálás szerep valamennyi. Lucifer s az elátkozott kertész folyton a komikum hálás mezején csaponganak; míg Ádám és Éva poétikus variációkban egyesülnek az igaz szerelemben.

Ádámot *Csöregh* játszotta. Paradicsomi ös-embernek és római patriciusnak — bár ügyesen volt kosztümözve, kissé tulságosan jól táplált alak volt; míg modern festőnek kitűnően nézett ki. Játéka minden ízében finom volt, hatalmas tenorja messze kicsengett a kar s a lány zene hangjai fölött; s nem egyszer nyílt színen tapsokra ragadta a közönséget.

Évát *Sziklay Szeréna* adta. Szép volt Évának is, szép volt Evettnek is; de legszébb volt miat rabszolganő. Mikor ebben a jelenetben, hófehér római kosztümjében,

fején az ékszerdobozzal, a színen megjelent, olyan volt, mint az életre kelt Vénus, a ki divatosan szőke haját visel, s a kinek arczáról a tudás bája helyett a vágy nélküli szépség mosolyog le.

Sajnos, hogy a kisasszony a szépségén kívül mit sem adott hozzá, hogy a pusztá megjelenése által előidézett sikert tovább fokozza. A szerepének számtalan, poétikusan finom szépségeit kellően nem aknázták ki, s azokat a gyöngyszemeket, a mikből a szerepe állt, érvényre nem juttatta soha.

Pedig egy picziny fáradsággal csodás sikert arathatott volna.

Mikor például a paradicsomban szerelmének égő csókjára szomjuhozik, s mikor az alma leszakítás után az első forró csókban egyesül Ádámmal; mikor mint rabszolga nő Ádámszra talál; mikor mint énekesnő a festővel együtt nyul a szétguruló almák után, s aztán a mint összeér a kezök, az érintéstől lángra gyul a szívök, — mind ezek olyan bűbajos részletek, a melyekkel kolosszális hatást kellett volna elérnie.

Csak érzés és szív kellett volna hozzá, — s a kisasszonyból éppen ez hiányzik. Olyan játéka, mint az ő Ewa szíve az alma-szakítás előtt: hideg, szív és élet nélküli.

Ezenkívül a hangja gyenge, a gesztusai szokatlanok, a kiejtése kemény és idegenszerű, s ahol más nő ezerféleképpen, ezer semmisséggel nagy hatást érne el, ott a kisasszony szépségén kívül mivel sem hat. Minden megjelenése — szívesen előismerjük — egész látványosság; fokozni azonban nem bírja ezt az önként megnyilatkozó sikert, s a közönség szinte remegve les egy közepesen megjátszott jelenetet, hogy tapsaival legalább a szépségnek s a jó izlésnek szóló előismerést megadhassa.

A kisasszony különben az Ewa szerepében akkor érte el a legnagyobb hatást, mikor az Adamusz karjaiból Veszta-szűznek viszik. Négy Veszta-szűz fehér fátyollal fogja keresztbe, s előbb csak az Ewa, aztán az egész kar panaszos éneke mellett körül-tánczolják, s vonulnak vele lassu ütemben a háttér felé. Elöl Adamusz jajjong, oldalt az elhagyott feleség zokog az apja kebelén, két oldalt a násznép, leghátul a Veszta-csoport; s ekkor kigyul a vörös reflektor, s bihorfénnyel övezi az Ewa klasszikusan szép fejét, mely diadalmas hidegséggel magaslik ki a többiek fölé.

Mindezek alapján mi szívesen gyönyörködünk a *Sziklai Szeréna* szépségében továbbra is; s ha olyan szerepekben léptetik föl mindig, a melyekben a kisasszony személyében rejlő varázs diszharmónia nélkül érvényesülhet, úgy a társulatnak egyik leg-főbb vonzereje ő lesz.

A Sátán *Seadai* volt, a mi egyuttal annyit jelent, hogy kitünően oldotta meg feladatát.

A legjobb volt mint római uzsorás, mikor a pokolbeli czéggel beszélgetett; de jó volt, mint műpártoló, a Sataniel báró szerepében.

Hetényi volt a jó szellem, — Andramalek. Tulzásával sokszor keltett derültséget, bár bizonyos, hogy a karzatnak játszott leggyakrabban.

Tábori Frida fess Asmódi volt, különösen a harmadik fölvonásban érdekes gigerli kosztümjében. Szerepe kicsiny volt, de még a mellék szerepben is biztosította a saját részére a közönség tetszését.

Kornai Cinthiát, a római menyasszonyt játszotta. A többek között egyenesen bántó volt önála az is, mikor róma nő létere magas frizurában s a frizuráról leomló csokorra kötött menyasszonyi fátyollal jelenik meg. Ilyen frizurát a rómaiak nem ösmertek; de nem ösmerték azt sem, a mit egy némely kórta hölgyek véghez vittek, mikor teljesen lebontott hajjal jelentek meg a násznép sorában csak azért, hogy szép hajukat bámultassák.

Vasárnap ismét „Ádám és Éva“-t adták. Hétfőn pedig fél helyárok mellett a „Postás fiú“ ment, teli ház mellett, nem tulnagyi sikerrel. **K.**

CSARNOK.

A Hortobágyon

Leírta: *Simon János.*
(Folytatás.)

E közben felhallatszik az asztal végéről, hogy „halljunk szót,“ a szenátor ur emeli a poharát s felköszönti a bizottságnak két ujonan kinevezett Péter keresztnévű tagját, a Vulgátából vett hasonlaton kezdve a mondkáját. A két ünnevelt, fiatal birtokos éppen szemben ül velünk. Iszunk az egészségükre. A cigányok tust huzni behuzódnak az ivóból, a hol eddig lakomáztak. Azután bent is maradnak a kályha melletti szegletben és rázendítenek szép lassan, első sorban is arra az autochton nótára, hogy:

„Hortobágyi kocsmárosné, angyalom!
Tegyen ide egy üveg bort, hadd iszom:
Debreczentől Nagy-Hortobágy messze van,
Debreczentől Hortobágyig szomjaztam.“

Ezzel köszöntöttem be ide tegnap este, mikor Debreczenből egy napi gyors menetelés után megérkeztem, ezt szavaltam itt a fáradt költő ezelőtt 59 esztendővel az akkori szép kocsmárosnának (hol van már az azóta?), ez a dal járta a legtöbbet egész éjtszaka. A hogy megpendül a hur, nem esik jól a falat azután senkinek — tisztelettel kivéve B. Ferencz urat, a pajzán beszéd meg szilaj nótára változik át az ajkakon. Előszedődik a sok alföldi vonatkozású, többnyire Petőfi nóta. A régebbi vágásu magyar embereknek meg az a szokásuk, hogy ha rágyújtanak egy szép nótára, addig el nem eresztik, míg az összes versszakasait végig nem danolták. És mennyi szép nótánk van! No azt meg kell adni: ebben a tekintetben lepipáljuk a többi nemzeteket. Ha egyébről nem is, de erről az egész művelt világon ismernek bennünket a jó barna fiúk révén, kik a világvárosok legelső fogadóiban mutogatják a magyar virtust. Nincs ma olyan valamire való király se, a kinek magyar nótája ne volna.

A dalolásban olykor megcsendül a pohár is, mint az üvegharang a fergeg üvöltésében. A kitünő borkorcsolyák mellett nem igen kell magunkat egymás kínálgatásával fárasztani.

Én a filiszterektől való magam megkülönböztetése okáért minden nyakalás után „more Patakiensi“ leborítom a poharamat, mely a legecletansabb bizonyítéka annak, hogy *csalás* esete nem forog fenn.

Időközönként elhangzik egy-egy tószit is. A szenátor urnak, a bizottság elnökének illőképen való felköszöntésére engem lovaltak fel, mivel rajtam, ki néhanapján a sajóvidéki gohér és hegyaljai furmint nedveinek a minémiségét is megtapasztaltam, tán kevésbé vala konstatalható a viszonylag gyenge homoki *sufri* hatása. Főként az állatorvos kapacitálására beugrottam s az ő információi alapján köszöntöt zengedeztem a bizottság nevében, (!) melyhez iszonyatos kevés a reményem, hogy valaha tagja legyek.

Kijutott az éltetésből még az én számomra is, a mennyiben B. Ferencz bátyám is — ki akarván tenni magáért, — felköszöntötte a „vidám fortélyu pataki diákot.“ Még fele utján sem járt a hosszúra tervezett ovációnak, mikor felzúgott az éljen és a „koczin-sunk csak,“ s így a reám halmozandó jókívánatoknak kb. 50%-a belé szorult.

A vacsorának jó későn vége lett, egynéhány jókedvű bácsinak kedve szottyant tánczolni a vidám muzsikaszó mellett és mivel-hogy a csárdában a női nem képviselői erre nem éreztek hajlandóságot, az atyafak egymásba kapaszkodva keztek el lötyögni. Az asztalt nem is kellett elbontani, elég tágas volt a szoba, a mely különben, is egy szerényen kidiszított tánczterem képét nyújtotta. A fehér falakról és a padlás gerendáiról ugyanis örökzöld galyak és színes papírlánczok függöttek alá: a farsangi díszítés maradványai, mert a kocsmáros fia csak egy néhány hónappal ezelőtt lakta itt a lakodalmát a már feljebb említett ifjasszonnyal.

Elhagyván az ültőhelyemet, a pusztabíró hívására az asztal másik végére megyek hoszpitalni az ő társaságába. A szenátor és más intelligensebb emberek környezetében ül Berti bácsi, kit bizonyos okokból „a nagy igazmondó“ epitheton ornanssal ruháztak fel jó ismerősei. Ő meg lódoctor képviselik a széles Hortobágyon az intelligens osztályt.

Magas termetű, vállas, jóképű alak az öreg ur, feszül rajta a szürke magyar ruha. Igen komoly, sőt büszke tekintetű arczából, melynek tekintélyességét a vízszintesen kétfelé vágó hosszú szürkülő bajusz is emeli, bajos volna következtetni a fidélis czimborára és a vendégszerető házigazdára. Azt mondják, hogy híres kommisszárius volt a valamikor a betyárvilág idején.

Reggel, a mint legelőször találkoztam vele, mindjárt azzal állt elő, hogy ő az idegent, kiváltképen pedig a diák féle embert, mindenkor vendégéül szokta tekinteni a csárdában, azért csak éreztem itt magam egész otthonosan, a meddig tetszik s a számla kifizetésének aggodalmait legkevésbé se gyötörjenek.

Nagy vonakodások közt azonnal elfogadtam az ajánlatot. (Tartsa meg az Isten sokáig a szép szokását!)

A Berti bácsi leültet maga mellé, előveszi a tárczáját és szivarral kínál. A tárcza egyik oldalában csupa gyűrűs szivarok vannak, melyekről azonban egyszerre észre lehet venni, hogy csak bárányszőrbe öltöztetett farkasok, azaz regalitás gyűrűjébe dugott legkomiszabb vágott végű garasos szivarok, míg a másik oldalban ott szerénykedik két gyűrű nélküli vastagabb szivar. Ezek egyikét magamhoz kaparitom.

Az öreg ur rám förmed, hogy mit szerénykedem, mért nem veszek a finom harisnyás szivarokból, ez a rossz kabanóczi ki fogja marni a nyelvem csapját!

— Köszönöm alássan, ezzel is megelégszem én, minek pazarolná rám biztos uram a drága szivarjait.

A szomszédok kárörvendőleg mosolyognak, mondván:

— Az egyszer befagyott Berti bátyánk. A biztos ur mormog valamit, azután kiveszi megmaradt másik csupasz szivart — hasonló eset kikerülése végett — és a fejébe dugja, „had csipje hát az én nyelvemet is“ azt mondja, a gyűrűs szivarokkal pedig a cigányok agarait szereli fel.

Valamelyik oda szól nekik:

— Huzzátok rá csak, hogy:

„Haragszik a pusztabíró.“

— Az már nem igaz! — zudul fel Berti bácsi, avval hamarosan talpra ugrik, derékon kapja a kocsmárosnét, ki éppen két flaskó

bort készült feltenni az asztalra, s úgy megforgatja, hogy majd leperzeng a róla a rökolya.

Ezt látva, magam se' állhatom meg, hogy az épen kisurranni akaró Esztike leányszaszonyt el ne csipjem s ángazsálásomra adandó válaszát be se várva, — ropogós tánczra ne sodorintsam.

Ebly a rip-rop, mint a veszedelem.
„Bárosak ez az éjtszaka
Tizenhárom éjjel tartana.“

Be gyönyörű leány is ez az Esztike, ki-vált ha így az ölelő karjai közt látja az ember. Micsoda ős-termete, darázs-dereka, hattyunyaka és a Szent-Jánosbogár szeme van! Csak nem volt rossz guszthus IV. László királyunknak, ki valamikor élt-halt a szépséges kun leányokért.

(Folyt. köv.)

Nyilt-tér. *)

Nyilt levél

dr. Németh Imre ügyvédhez.

A mai napon önnél tett b. látogatásom, a mint vettem észre, önt nagyon meglepte, ugyannyira, hogy kiszaladt irodájából, mert rossz lelkiismerete nem hagyja nyugodni. Ön fél tőlem, vagy talán azt hiszi ön, hogy a milyen könyörtelenül elvette 100 forintba testvérbátyja örökségét, nagynénénktől, mint eladótól 200 frtból 20 frtot, valamint a hogy unokatestvérünket börtönbe juttatta, nemkülönbön édes atyámnak, néhai Zólyomy Sámuelnek ügyvédi tanácsért 5—10 forintot

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

felszámított, noha atyámhoz én által intézett levelei kezeim közt vannak, a melyekből egyikből sem hiányzik a „köszönöm kedves Samu bácsi“, s ön mindamelllett a fenti dolgokat elkövette, most pedig bennünket akar levetkőztetni s bár ön tudja, hogy megérdemelné, hogy lebunkóztassék, de én ön miatt, a ki magasabbra hivatott, s a kiért 40,000 ember harcra kész, de a kik nem látják a Kain-bélyeget homlokán — magamat rabbá tenni, kezemet bemocskolni nem akarom. Hogy pedig a növéremre háramlandó örökséget, a mit pusztá rokoni jóindulatból, tisztán perköltségekből kifolyólag 499 frtról 2600—2800 frtra szaporított, s most 6 apró gyermek anyját az utolsó garasától is megfoszt, hogy ezek után ön mit érdemel, azt a nagy közönség ítéletére bízom.

Unokatestvére

Zólyomy Gyula.

Szőlőoltványok

csokvány minőségben és európai nemes gyökeres és sima vesszők mélyen leszállított árákon. Oltványok erre 90—100 frt. Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegefajokból, fajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállítvány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda- és visszaszállítási költséget, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen házához szállítva tekintheti meg.

Élőkerítés. Gleditschia osemetéék és magvak.

Óriás tövis, igen gyorsan fejlődő sűvény-növény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy, hogy a bekerített részek teljesen kulccsal zárhatók. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útmutató és kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájékozás végett színes fénynyomatu díszes árjegyzékek ingyen és bermentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy oly könyvet kap ezzel, ki címét egy levelező-lapon tudatja, mely, nincsen az a ház vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit sem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

Díjcsometék. Két éves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Cím: „Érmelléki Első Szőlőoltvány-Telep“ Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid

Hirdetmény!

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, miszerint az

izzóégők, izzótestek és üveghengerek
árait leszállítottuk,

- 1 db **izzóégő** 1 K 30 f-be
 - 1 db **izzótest** val. Auer-féle. 80 f-be
 - 1 db **Juvenal üveghenger**. 50 f-be
- tehát egy complet izzóégő 2 K 60 f-be kerül, vagyis az edgigi áránál **50 százalékkal olcsóbb.**

Tisztelettel

Miskolczi Légszeszgyár Igazgatósága.

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjeggyemmel vannak ellátva.

RÁCZ JENŐ gyógyszerésznél
MISKOLCZON,

„AZ ARANY SZARVASHOZ“ címzett gyógyszertárában

kaphatók 15 év óta közkedveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

1. **Iris virágarczenőcs.** Számos hölgy áldja jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arc- és kézbornek selyempuhaságot ad, teljesen ártalmatlan szer, az arcot a redőktől kőő korig megóvjá, egy tégely 1 kor. Hozzá Iris balsam szappan, 1 db. ára 70 fill. Hozzá Vénus arcpor, fehér, rózsá és krém színekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
2. **Pyrethro Salicyl szájjessentia** néhány cseppel egyszeri szájjöblögető vízbe, kellemes szájjíz kölcsönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti, — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá (Pyrethro) növény fogpor, mely a fogakat desinfectálja és fehérré takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszereimet nem használták és fogfájás van, ajánlatik a kitünő jó hatású (Pyrethro) sveiczi fogcsepp. 1 üveg ára 50 fillér.
3. **Hajerősítő (balsam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készítve a hajhullást és fejbőrkorpaosodást meggátolja, valamint egyéb fejbőrbetegségtől megóv és kellemes illatánál fogva szívesen alkalmaztatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
4. **RácZ Jenő keleti „Balsam bajuszpedróje“** soha meg nem meg nem avasodó, zsirmentes balsamokból készítve, igen kellemes illatu, minden bajuszszinhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.
5. **Cannabin** (tyukszembalsam), biztos hatású és legkényelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sömörök kiirtására. 1 üveg ára 70 fillér.

Forgalomban van és közmegelegedéssel használják a

- Lábizzadás ellen** Salicyl Dermassant port. 1 doboz ára 1 korona.
- Szőrvesztőnek** Depillatoriumot. 1 üveg 1 korona.
- Rüh (rühátka ellen)** Naphtol kenőcs. 1 kis tégely 1 korona, — nagy 3 korona.
- Köszvény ellen** I—II. számú Tengeri kőszvény olaj, 1 üveg ára 1 K.
- Migrain,** főfájás, nátha ellen bedörzsölő és szagoló szer, Jasmin aether 1 üveg 80 fillér.
- Fagyás ellen** Északi dr. Kepes fagykenőcs. 1 tégely 1 korona.
- Hajfestésre** Orientin, 2 üveg 3 korona. Világosabb színre 1 üveg 2 korona.

Ugy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van; kívánatra részletes árjegyzék utasításokkal megküldetik **Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva.** A drága külföldi hasonszereket, úgy mennyiségileg, mint minőségileg és olcsóságukkal fölülmulják; úgy, hogy általános házi szerek gyánánt legjobban alkalmazhatók.

Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszertára, Király-utca 12. szám.

Rendelési cím: **RácZ Jenő** gyógyszerész Miskolczon.

Kiseb rendeléseknel pénz előre beküldéssel jutányosabban jön.

Utánkövetői tessenek örakodni.

Szobafűtésre és háztartási célokra
A KAZINCZI SZÉN

a legalkalmasabb.

Megrendelések most már nem a régi címre, hanem **hozzám**
 intézendők, mert a **kazinczi kőszénbánya r. t.** miskolczi rak-
 tárat a **gömöri pályaudvaron** én vettem át.

Kazinczi kőszénbánya r. t. képviselője

Telefon 175.

FODOR.

Nyujtsunk kezet a szerencsének!!

Már sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjegy által.

A legesélydusabb sorsjáték a mi m. kir. osztálysorsjátékunk.

110.000 sorsjegyre **55.000** pénznyeremény jut

Legnagyobb nyeremény esetleg

1.000,000 korona

1 jutalom 600.000, 1 nyeremény 400.000, 200.000, 2 a 100.000, 1 a 90.000, 2 a 80.000, 1 a 70.000,
 2 a 60.000, 1 a 50.000, 40.000, 5 a 30.000, 8 a 25.000, 8 a 20.000, 8 a 15.000, 36 a 10.000, 67 a 5000,
 3 a 2000, 487 a 2000, 803 a 1000, 1528 a 500, 140 a 300, 34450 a 200, 4850 a 170, 4850 a 180,
 100 a 100, 4850 a 80, 3850 a 40. Összesen:

14.459,000 korona, azaz **Tizennégymillió 459.000** korona.

SZERENOSÉNAPTÁR.

Január	Február	Március	Április	Május	Június	Július	Augusztus	Szeptember	Október	November	December
K 1 979	S 1 855	P 1 927	H 1 467	S 1 408	V 1 173	K 1 173	P 1 364	V 1 591	K 1 894	S 1 959	V 1 1096
S 2 656	S 2 267	P 2 104	H 2 104	C 2 128	V 2 854	K 2 854	P 2 825	H 2 513	S 2 513	V 2 964	K 2 1096
O 3 252	H 3 851	V 3 823	C 3 271	S 3 851	H 3 823	P 3 485	K 3 577	O 3 660	S 3 660	H 3 960	K 3 1097
P 4 374	H 4 424	C 4 262	O 4 381	S 4 381	H 4 498	P 4 485	K 4 644	O 4 644	H 4 961	S 4 961	C 4 1098
S 5 896	S 5 516	V 5 381	P 5 448	H 5 448	C 5 254	K 5 530	P 5 646	S 5 646	H 5 962	V 5 962	P 5 1099
V 6 516	C 6 580	H 6 381	P 6 527	V 6 463	S 6 524	K 6 644	P 6 644	H 6 751	C 6 963	K 6 963	V 6 1099
H 7 562	O 7 657	C 7 520	V 7 644	H 7 644	P 7 653	K 7 743	H 7 743	S 7 851	V 7 964	H 7 964	C 7 1099
K 8 656	P 8 671	S 8 601	H 8 658	V 8 658	C 8 658	K 8 743	P 8 854	H 8 854	S 8 965	V 8 965	K 8 1099
S 9 671	H 9 797	V 9 658	C 9 743	H 9 743	P 9 743	K 9 817	S 9 877	H 9 877	V 9 966	C 9 966	P 9 1099
C 10 752	V 10 823	H 10 671	P 10 800	V 10 800	C 10 800	H 10 877	K 10 966	S 10 966	H 10 966	V 10 966	K 10 1099
P 11 805	H 11 893	C 11 797	V 11 832	H 11 832	P 11 832	K 11 966	S 11 966	H 11 966	V 11 966	C 11 966	P 11 1099
S 12 890	K 12 1096	H 12 832	P 12 923	V 12 923	C 12 923	H 12 923	K 12 923	S 12 923	H 12 923	V 12 923	C 12 1099
V 13 1096	H 13 1096	C 13 923	O 13 1096	S 13 1096	H 13 1096	P 13 1096	K 13 1096	S 13 1096	H 13 1096	V 13 1096	C 13 1099
K 14 1096	C 14 923	H 14 1096	V 14 1096	K 14 1096	P 14 1096	S 14 1096	H 14 1096	V 14 1096	C 14 1096	K 14 1096	P 14 1099
S 15 923	H 15 282	V 15 1096	C 15 923	H 15 923	P 15 923	K 15 923	S 15 923	H 15 923	V 15 923	C 15 1096	P 15 1099
P 16 984	S 16 857	H 16 923	V 16 923	C 16 923	H 16 923	P 16 923	K 16 923	S 16 923	H 16 923	V 16 923	C 16 1099
C 17 846	V 17 262	H 17 306	P 17 104	S 17 104	H 17 104	C 17 104	K 17 104	S 17 104	H 17 104	V 17 104	C 17 1099
S 18 262	H 18 315	C 18 104	V 18 104	H 18 104	P 18 104	K 18 104	S 18 104	H 18 104	V 18 104	C 18 1099	P 18 1099
P 19 315	H 19 427	C 19 320	P 19 315	S 19 315	H 19 315	C 19 315	K 19 315	S 19 315	H 19 315	V 19 315	C 19 1099
V 20 404	S 20 524	H 20 381	C 20 463	V 20 463	H 20 463	P 20 463	K 20 463	S 20 463	H 20 463	C 20 463	P 20 1099
P 21 516	C 21 580	H 21 448	V 21 527	S 21 527	C 21 527	H 21 527	K 21 527	S 21 527	H 21 527	V 21 527	C 21 1099
K 22 580	P 22 657	S 22 521	H 22 644	V 22 644	C 22 644	H 22 644	P 22 644	K 22 644	S 22 644	H 22 644	V 22 1099
S 23 656	H 23 671	V 23 601	C 23 658	H 23 658	P 23 658	K 23 658	S 23 658	H 23 658	V 23 658	C 23 658	P 23 1099
C 24 671	V 24 797	H 24 658	P 24 800	V 24 800	C 24 800	H 24 800	K 24 800	S 24 800	H 24 800	V 24 800	C 24 1099
P 25 797	H 25 893	C 25 671	V 25 832	H 25 832	P 25 832	K 25 832	S 25 832	H 25 832	V 25 832	C 25 832	P 25 1099
S 26 893	K 26 1096	H 26 832	P 26 923	V 26 923	C 26 923	H 26 923	K 26 923	S 26 923	H 26 923	V 26 923	C 26 1099
V 27 1096	H 27 1096	C 27 923	O 27 1096	S 27 1096	H 27 1096	P 27 1096	K 27 1096	S 27 1096	H 27 1096	V 27 1096	C 27 1099
K 28 1096	C 28 923	H 28 1096	V 28 1096	K 28 1096	P 28 1096	S 28 1096	H 28 1096	V 28 1096	C 28 923	K 28 1096	P 28 1099
S 29 1096	H 29 1096	C 29 923	O 29 1096	S 29 1096	H 29 1096	P 29 1096	K 29 1096	S 29 1096	H 29 1096	V 29 1096	C 29 1099
K 30 1096	C 30 923	H 30 1096	V 30 1096	K 30 1096	P 30 1096	S 30 1096	H 30 1096	V 30 1096	C 30 923	K 30 1096	P 30 1099
O 31 287	V 31 923	H 31 548									

Mikor van születésnapom? Mindenki kísérje meg szerencsését a születésnapjára feljegyzett számmal. Ezen naptárban az év minden egyes napjára más szám van feljegyezve, melyek postafordulattal megrendelés után nálunk kaphatók, úgy hogy bárki kiválaszhatja saját számát.
 Ha időközben a szám elfogyott volna, hasonló küldünk.

Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.
 Az I. osztály **eredeti sorsjegyek** tervszerű betétjei a következők:
 egy nyolczad (1/8) frt — **75** vagy **1.50** kor. egy negyed (1/4) frt **1.50** vagy **3.—** kor.
 fél (1/2) frt **3.—** 6.— egész (1) frt **6.—** 12.—
 A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy az összegnek postautalványon való előzetes **beküldése** ellenében megküldjük. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megbízásokat kérünk azonnal, de legkésőbb **1902. é. november 20-ig**, mely napon a húzás kezdetét vessi, hozzánk bizalommal beküldeni.

FIÓKOK:
V. Váci-körút. 4.
Múzeum-körút II.
Erzsébet-körút 54.
TÖRÖK A. és Tsa
BANKHÁZA
BUDAPEST, VI. Teréz-körút 46/a. sz.
 Legnagyobb osztálysorsjáték-üzlet hazánkban.

Sok és igen nagy nyereményt fizettünk ki nagybecsült vetőinknek és pedig rövid idő alatt kilencz millió koronánál többet.
Megrendelő levél levágandó. **T. TÖRÖK A. és Tsa** bankházának Budapest.

Ezennel megrendelek a m. kir. szab. osztálysorsjáték I. osztályhoz..... darab eredeti osztálysorsjegyet a hivatalos tervszettel együtt.
 A korona összeg } utánveendő — utalvánnyal küldöm. } A nem kívánt törlendő.
 mellékelve bankjegyekben (bélyegkezők). }

Pontos cím:

A legfinomabb
TIROLI
!gyalúk
biztos időre
csakis
Pilcz József
 késművesnél, Széchenyi-utca 12. szám a.
 rendelhetők meg bármikor.

Adófelvétel iránti felhívás.
 Az 1883. évi XLIV. t.-cz. 39. és 40-ik §-ai értelmében az egyenes adók mindenkor az évnegyed közepéig fizetendők. Felhívottnak tehát mindazon adófelvételők, kik e f. év IV-ik negyedére esedékes állami, községi és utadó tartozásaikat ez ideig le nem rőt-ták, hogy ebbeli kötelezettségöknek 8 nap alatt annyival igyekezzenek eleget tenni, mivel ellenesetben a fent idézett t.-cz. 55. és 56-ik §-ai alapján ellenük a zálogelési eljárás fog alkalmaztatni.
 Miskolcz, 1902. nov. hó 8 án.
 Miskolcz város adópenztári hivatala.

Borbejelentés iránti felhívás.
 Mindazon magánborfogyasztók, szőlőtermelők, kik ez év folyama alatt fogyasztási adóra nézve kiegyezve nem voltak, ezennel felhívottnak, hogy borkészletüket (ideértve a gyümölcsbort is) a pinczeszám és hordó őr-tartalmának megjelölése mellett november hó 20-ig bezárólag Miskolcz város fogy. adóhivatalánál a törvényes következmények terhe alatt multhatlanul jelentsék be.
 Felhívottnak továbbá mindazon pinczetu-lajdonosok, kik pinczéiket vagy egyes pin-czelyukat másoknak engedték át haszná-latra, vagy azt bérbe adták, hogy bérlőik nevét és lakását annyival inkább igyekezze-nek bejelenteni, mivel azok ellen, kik ezen bejelentést megtenni elmulasztják, a tör-vényes eljárás fog alkalmaztatni.
 Miskolcz, 1902. november hó 8.
 Miskolcz város fogyasztási és italadó kezelő hivatala.

Értesítés.
 A közadótartozásért lefoglalt ingóságok-nak az 1883. évi XLIV. t.-cz. 67. és kö-vetkező szakaszai értelmében leendő nyilvános elárverezése határidejéül folyó évi de-czember hó 2. és következő napjai tűzettek ki, mely alkalommal a már eddig őrizetbe vett, mint az árverés napjáig összehordandó zálogtárgyak Miskolcz város közházánál el-adatni fognak.
 Felhívottnak ezért mindazok, kik a folyó évi III-ik évnegyed végeig esedékessé lett állami, városiutadó, valamint haddij- és illetéktartozásukat az eszközölt foglalás da-czára mai sem fizették be, hogy fennlevő adó s egyéb köztartozásukat annyival is in-kább igyekezzenek befizetni, mivel a lefog-lalt zálogtárgyak összehordása már is meg-kezdett.
 Miskolcz, 1902. november 10.
 Miskolcz város adóhivatala.